

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 1. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení

Liberec (dále jen „OSSZ“) ze dne 13. 11. 2019, č. j. X, vydané podle § 38 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve věci sporu o správnost zápisu v evidenčních listech důchodového pojištění (dále jen „ELDP“) za roky X a X zpracovaných zaměstnavatelem žalobkyně X.

2. Tímto rozhodnutím OSSZ vyslovila, že zápis zaměstnavatele v ELDP ze dne 21. 3. 2012 za rok 2011 není správný, neboť bylo chybně uvedeno rodné číslo žalobkyně, a že rovněž není správný zápis zaměstnavatele v ELDP ze dne 24. 8. 2012 za rok 2012, neboť bylo chybně uvedeno rodné číslo, v údajích o trvání pojištění mělo být uvedeno do 30. 11. 2012 a vyměřovací základ měl být uveden ve výši 80 702 Kč. OSSZ zohlednila výsledek soudního sporu mezi žalobkyní a jejím zaměstnavatelem ohledně ukončení pracovního poměru a z toho vyplývajících finančních nároků. Podkladem byl rozsudek Krajského soudu v Liberci – pobočka v Liberci ze dne 24. 4. 2019, č. j. 29 Co 303/2018-461. Z něho vyplynulo, že pracovní poměr žalobkyně neskončil dne 29. 2. 2012, ale trval do 30. 11. 2012, a že žalobkyni náležela náhrada mzdy za dovolenou za měsíc září 2012 a odměna za jednu odpracovanou směnu v září 2012 ve výši 10 616 Kč, když šlo o hrubou mzdu; v době od 1. 10. 2012 do 27. 7. 2013 pak byla žalobkyně uznána dočasně práce neschopnou, přičemž jí náležela náhrada mzdy při dočasné pracovní neschopnosti ve výši 3 442 Kč. OSSZ uvedla, že v závislosti na skončení pracovního poměru až ke dni 30. 11. 2012 má být doba pojištění do 30. 11. 2012. Ve vztahu k vyměřovacímu základu bylo konstatováno, že zaměstnavatel opravil v ELDP za rok 2012 jeho výši, když původní vyměřovací základ 18 205 Kč navýšil o příjem zúčtovaný zaměstnavatelem 1. Letka, s.r.o. (společnost zaměstnavatele žalobkyně, z které však pracovní poměr platně nevzniknul) ve výši 51 881 Kč i soudem přiznanou náhradu mzdy ve výši 10 616 Kč. OSSZ uzavřela, že zaměstnavatel předložil dne 24. 10. 2014 opravené ELDP za roky 2011 a 2012, údaje jsou již správné, a proto OSSZ nesprávnost údajů v ELDP ze dne 21. 3. 2012 a 24. 8. 2012 konstatovala, ale již zaměstnavateli neuložila povinnost ELDP opravit.
3. V napadeném potvrzujícím rozhodnutí žalovaný dospěla ke shodným závěrům jako OSSZ. Také zmínila pravomocný rozsudek krajského soudu a v souladu s jeho závěry ELDP předložené dne 24. 10. 2019, jimž byly opraveny chybné údaje v rodném čísle, údaj o době pojištění v závislosti na trvání pracovního poměru až do 20. 11. 2012 i výši vyměřovacího základu i vyloučené doby za rok 2012. Dle žalovaného byl zmíněný rozsudek pro správné orgány závazný, bylo jím prokázáno, že jediným zaměstnavatelem žalobkyně byl od 15. 11. 2011 až do 30. 11. 2012 X, skončení pracovního poměru dohodou ke dni 29. 2. 2012 bylo neplatné, zaměstnavatelem žalobkyně nebyla společnost X doba pojištění u zaměstnavatele P. H. tedy trvala od 15. 11. 2011 do 30. 11. 2012. Podle evidence byl žalobkyni v roce 2011 zúčtován příjem 13 380 Kč, v roce 2012 za období od 1. 1. do 29. 2. příjem 18 205 Kč (evidovaný zaměstnavatelem P. H.) a od 1. 3. do 31. 8. 2012 příjem 51 881 Kč (evidovaný nesprávně zaměstnavatelem společností X tedy celkem 70 086 Kč. A dále náhrada mzdy za dovolenou za měsíc září 2012 ve výši 10 616 Kč, správně tedy měl být evidován vyměřovací základ ve výši 80 702 Kč. K námitkám žalobkyně, že fakticky jí byl zaměstnavatelem vyplácen vyšší příjem, žalovaná uvedla, že zúčtování příjmu je v kompetenci zaměstnavatele a na orgánu sociálního zabezpečení je zhodnotit, zda jde o příjem, který se zahrnuje do vyměřovacího základu zaměstnance pro odvod pojistného na sociální zabezpečení. Protože byla tvrzení účastníků řízení rozporná, nebyl skutečný příjem prokázán, bylo na místě vycházet z § 5 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociálním zabezpečení. Pokud soud žalobkyni přiznal náhradu mzdy za září 2012 ve vyšší částce, než odpovídá vyměřovacímu základu za odpracovaný měsíc, vyhověl

požadavku v částce 10 616 Kč (hrubého) bez potřeby bližšího výpočtu průměrného výdělku. Žalovaná doplnila, že částky vyplacené žalobkyni zaměstnavatelem nad rámec evidovaných výplat nelze považovat za příjem ve smyslu § 16 odst. 3 zákona č. 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění, a nelze je zahrnout do vyměřovacího základu.

II. Žaloba

4. Ve včasné žalobě žalobkyně popsala potíže vyvolané postupem zaměstnavatele a zmínila soudní spor o neplatnost ukončení pracovního poměru, ve kterém bylo prokázáno, že její pracovní poměr nezanikl ke dni 31. 8. 2012, když zaměstnavatel vytvářel smlouvy, mzdové listy pro účely soudního řízení, žalobkyni nikdy nepodepsané.
5. Žalobkyně dále pouze stručně uvedla, že soudní spor řešil především ukončení pracovního poměru, nikoli mzdové nároky v době pracovního poměru. Mzda vyplácená zaměstnavatelem byla jiná než ve výši uvedené v ELDP, u zaměstnavatele nefungovala administrativa, takto byla vyplácena mzda i jiným zaměstnancům, což bylo potvrzeno svědecky a soud vzal v úvahu, že mzda byla vyplácena vyšší, než bylo uvedeno na falešné mzdové listině. Přesto nebyl vyměřovací základ v ELDP opraven, byl uveden nižší, než činila soudem určená náhrada za dovolenou, což zohlednil i úřad práce. Žalobkyně odkázala na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci sp. zn. 29 Co 303/2018, jímž byla určena náhrada mzdy za dovolenou v částce 10 600 Kč a náhrada za 1 odpracovaný den 327 Kč z předpokládané mzdy 12 000 Kč s tím, že jí má být zaměstnavatelem vyplacena část nemocenské v částce 3 834 Kč, což se nestalo. Žalobkyně trvala na tom, že údaj o vyměřovacím základu má být opraven.

III. Vyjádření žalované

6. K žalobě žalovaná uvedla, že žalobní námítky jsou shodné jako odvolací, s nimiž se vypořádala v napadeném rozhodnutí, na které proto odkázala. Závazným podkladem byl rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č. j. 29 Cdo 303/2018-461, jímž bylo rozhodnuto o neplatnosti rozvázání pracovního poměru a mzdových nárocích. Sama žalobkyně uvedla, že tento rozsudek řešil ukončení pracovního poměru a náhradu mzdy za dovolenou, nikoliv mzdové nároky v době trvání pracovního poměru. Soudem bylo potvrzeno, že žalobkyni byla mzda vyplácena vyšší než evidovaný příjem, nicméně žalobkyně nepředložila relevantní podklad, který by toto potvrzoval a který by byl pro správní orgán závazný. Proto správní orgány vycházely z doložených rozsudků a podkladové evidence zaměstnavatele. Z té vyplynulo, že zaměstnavatelem žalobkyně byl v období od 15. 11. 2011 do 30. 11. 2012 X, pracovní poměr byl ukončen k 30. 11. 2012 výpovědí žalobkyně, z čehož plyne doba pojištění od 15. 11. 2011 do 30. 11. 2012. Uvedeným rozsudkem byla přiznána pouze náhrada mzdy za čerpání dovolené, jiné mzdové nároky přiznány nebyly. V souladu se závěry soudu byly zaměstnavatelem ELDP opraveny, námítky žalobkyně proto nebyly shledány důvodné.
7. Námítky týkající se opožděné výplaty nemocenských dávek a s tím spojené finanční potíže žalobkyně jsou irelevantní. V době, kdy byla podána odhláška žalobkyně z nemocenského pojištění žalobkyně, neměla OSSZ žádné důvody k pochybnostem, nebyla povinna obratem prověřovat správnost přijatých podání. OSSZ se o počínání zaměstnavatele dozvěděla až od žalobkyně v listopadu 2012, ihned po skončení soudního sporu vyzvala zaměstnavatele ke zjednání nápravy v intencích vydaného rozsudku a zároveň bylo rozhodnuto o nároku na nemocenské dávky. V závěru žalovaná uvedla, že nepravost předložené mzdové evidence nebyla žádným kompetentním orgánem konstatována, tudíž

OSSZ vycházela při kontrole správnosti údajů v ELDP z těchto podkladů. Z uvedených důvodů žalovaná navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
9. Právní úpravu vedení evidenčních listů obsahuje § 38 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Vedení evidenčního listu pro každého občana za kalendářní rok, od 1. ledna nebo ode dne vzniku účasti na důchodovém pojištění do 31. prosince nebo do skončení účasti na důchodovém pojištění (§ 38 odst. 1, 2 a 3 uvedeného zákona), je povinností zaměstnavatele, případně orgánu plnění úkoly v důchodovém pojištění. Podle § 38 odst. 4 uvedeného zákona se do evidenčního listu zapisují údaje za kalendářní rok, mj. dle písm. b) rodné číslo občana, dle písm. d) doba účasti na důchodovém pojištění, e) doba důchodového pojištění, f) vyměřovací základ pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na politiku zaměstnanosti.
10. Podle § 38 odst. 5 zákona o sociálním zabezpečení je zaměstnavatel povinen vyhotovit stejnopisy evidenčního listu s údaji podle odstavce 4; jeden stejnopis je povinen předložit občanovi k podpisu a založit do své evidence [[§ 35a odst. 4 písm. a\)](#)] a druhý stejnopis, který opatří podpisem pověřeného zaměstnance nebo jiného oprávněného zástupce a svým razítkem, je povinen vydat občanovi, a to nejpozději v den, kdy předkládá evidenční list příslušnému orgánu sociálního zabezpečení podle [§ 39 odst. 2 nebo 3](#).
11. V § 38 odst. 5 zákona o sociálním zabezpečení je dále upraven postup při řešení nesouhlasu zaměstnance s obsahem ELDP v případě, kdy zaměstnavatel odmítne na žádost zaměstnance údaje ELDP opravit. Platí, že pokud občan nesouhlasí se zápisem zaměstnavatele v evidenčním listu a zaměstnavatel na základě žádosti občana evidenční list včetně jeho stejnopisu neopraví, může občan požádat okresní správu sociálního zabezpečení příslušnou podle [§ 39 odst. 1](#) do 30 dnů ode dne převzetí stejnopisu evidenčního listu, aby tento spor rozhodla. Citované ustanovení je pro danou věc relevantní, neboť žalobkyně se domáhala, aby byly opraveny údaje v ELDP za roky 2011 a 2012.
12. Ze správního spisu soud ověřil, že řízení před OSSZ ve věci správnosti údajů v ELDP za roky 2011 a 2012, vyhotovených zaměstnavatelem X dne 21. 3. 2012 a 24. 8. 2012, bylo zahájeno žádostí žalobkyně podanou dne 9. 10. 2014. Údaje o výši vyměřovacího základu uvedené na ELDP ze dne 21. 3. 2012 ve výši 13 380 Kč a ze dne 4. 8. 2012 ve výši 18 205 Kč zaměstnavatel žalobkyně X dokládal výplatními páskami a trval na správnosti evidovaných údajů, včetně doby pojištění reflektující ukončení pracovního poměru dohodou ke dni 29. 2. 2012. S ohledem na soudní spor o neplatnost skončení pracovního poměru a související finanční nároky bylo řízení o žádosti žalobkyně přerušeno a OSSZ v něm pokračovala poté, co jí byl doručen pravomocný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 24. 4. 2019, č. j. 29 Co 303/2018-461, jímž byl letitý spor o neplatnost skončení pracovního poměru a související finanční požadavky žalobkyně vůči zaměstnavateli ukončen. Poté byly dne 24. 10. 2019 OSSZ zaměstnavatelem P. H. předloženy ELDP za roky 2011 a 2012, v nichž zaměstnavatel opravil chybně uvedené

rodné číslo žalobkyně. V návaznosti na výsledek soudního sporu zaměstnavatel opravil i další údaje na ELDP za rok 2012, a to dobu trvání pojištění a vyloučenou dobu reflektující, že pracovní poměr žalobkyně u zaměstnavatele X byl podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 25. 4. 2017, č. j. 29 Co 64/2017-318, dohodou ze dne 29. 2. 2012 skončen neplatně a pracovní poměr trval až do 30. 11. 2012. Výše vyměřovacího základu byla opravena z částky 18 205 Kč na částku 80 702 Kč – jedná se o součet původně evidované částky vyměřovacího základu 18 205 Kč za období od 1. 1. do 29. 2. 2012, dále částky 51 881 Kč jako vyměřovacího základu nesprávně evidovaného společností X, neboť žalobkyně se zaměstnankyní této společnosti, patřící P. H., nikdy nestala, a částky 10 616 Kč (hrubého), jež byla krajským soudem v rozsudku ze dne 24. 4. 2019, č. j. 29 Co 303/2018-461, uznána jako oprávněný nárok na zaplacení mzdy za odpracovanou směnu a náhradu mzdy v měsíci září. Z odůvodnění označeného rozsudku dále vyplynulo, že oprávněný byl požadavek žalobkyně na náhradu mzdy za pracovní neschopnost poskytovanou zaměstnavatelem za období pracovní neschopnosti od 1. 10. 2012 do 22. 10. 2012 nikoli pouze ve výši 3 115 Kč, jak vyslovil okresní soud, nýbrž ve výši 3 442 Kč.

13. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že údaj o vyměřovacím základu v ELDP je správný, neboť ve skutečnosti dostávala mzdu vyšší než vyměřovací základ, přičemž se stručně dovolávala výše přiznané náhrady mzdy, když soud vycházel z předpokládané mzdy 12 000 Kč.
14. Soud zdůrazňuje, že soudní řízení správní není pokračováním řízení vedeného správními orgány a soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. napadené rozhodnutí přezkoumává z hlediska uplatněných žalobních námitek. V souzené věci žalobkyně v podstatě pouze zopakovala odvolací námitky, s nimiž se žalovaná v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádala s odkazem na příslušná ustanovení zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zákona o pojistném na sociálním zabezpečení a zákona o důchodovém pojištění. Uvedeným zjištěním a právnímu posouzení pak žalobkyně neoponuje dalšími argumenty. Soud, který se s posouzením správnosti údajů v ELDP, jak byly zaměstnavatelem X opraveny v návaznosti na výsledky soudního sporu o neplatnost skončení pracovního poměru žalobkyně a související mzdové nároky, ztotožnil, proto v úplnosti odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. Lze shrnout, že podkladem pro řešení sporu mezi žalobkyní a jejím zaměstnavatelem X o správnost údajů v ELDP byl nepochybně rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 24. 4. 2019, č. j. 29 Co 303/2018-461, ve spojení s přezkoumávaným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 29. 8. 2018, č. j. 16 C 181/2012-410. Žádné jiné podklady (s výjimkou evidence předložené zaměstnavatelem) týkající se výše příjmů zúčtovaných zaměstnavatelem v rozhodných letech nebyly v řízení předloženy, žalobkyně další důkazy na podporu svého tvrzení o správné výši vyměřovacího základu, který měl být na ELDP evidován, nepředložila ani neoznačila. A jak sama žalobkyně připustila, shora označený rozsudek krajského soudu, kterého se dovolávala, žádným způsobem závazně neřešil její mzdové nároky vůči zaměstnavateli v době trvání pracovního poměru, nad rámec mzdy vyplácené jí dle zaměstnavatelem doložených výplatných pásek, z nichž údaje o vyměřovacím základu v ELDP vycházely. Závazně bylo krajským soudem pouze konstatováno (viz rozsudek krajského soudu ze dne 25. 4. 2017, č. j. 29 Co 64/2017-318), že skončení pracovního poměru dohodou ze dne 29. 2. 2012 bylo neplatné a pracovní poměr trval až do dne 30. 11. 2012. Tento závěr byl

zaměstnavatelem P. H. respektován a v návaznosti na to jím byl opraven údaj v ELDP o trvání pojištění do 30. 11. 2012 a údaj o vyměřovacím základu, do něhož byly zahrnuty i příjmy zúčtované v období roku 2012 společností X. Dále bylo rozhodnuto o náhradě mzdy za dovolenou za měsíc září 2012 ve výši 10 161 Kč, i tato náhrada mzdy byla v opraveném ELDP do výše vyměřovacího základu zahrnuta, dle závěrů rozsudku krajského soudu ze dne 24. 4. 2019, č. j. 29 Co 303/2018-461.

16. Soud připouští, že v odůvodnění naposledy označeného rozsudku krajský soud konstatoval, že žalobkyni byla mzda zaměstnavatelem fakticky vyplácena mzda vyšší, než jaký byl evidovaný příjem dle výplatních pásek, jimž odpovídají údaje o vyměřovacím základu v ELDP. Ani krajský soud však neměl v civilním řízení výši příjmů zúčtovaných žalobkyni v jednotlivých měsících trvání pracovního poměru prokazatelně zjištěnou v konkrétní výši, neboť s ohledem na žalobní požadavek vycházel pouze z předpokládané minimální výše hrubé mzdy, z níž dovedl výši mzdy a náhradu mzdy za dovolenou za měsíc září v požadované výši 10 616 Kč hrubého. Je tedy třeba přisvědčit žalované, že správním orgánům nebyl předložen žádný závazný podklad či jiný důkaz, který by toto potvrzoval a z něhož by beze všech pochybností vyplývala výše příjmů zúčtovaných v rozhodných letech žalobkyni nad rámec příjmů, které byly doloženy výplatními páskami a zahrnuty jako vyměřovací základ v ELDP (viz argumentace žalovaného k tomu, co je vyměřovacím základem, na str. 4 napadeného rozhodnutí). Správním orgánům nezbylo při řešení sporu o správnost zápisů v ELDP než vycházet z pravomocně přiznaných nároků dle doložených rozsudků a podkladové evidence zaměstnavatele X. Soud opakuje, že uvedeným rozsudkem byla přiznána pouze náhrada mzdy za čerpání dovolené, které byla v opraveném ELDP za rok 2012 reflektována, jiné mzdové nároky žalobkyni přiznány nebyly.
17. Pokud žalobkyně okrajově zmínila postup úřadu práce a soudu bez dalšího předložila rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem ze dne 5. 11. 2019, č. j. DCB-1510/2019-ZR2, jímž byla žalobkyni ode dne 31. 7. 2013 přiznána podpora v nezaměstnanosti, konstatuje soud, že přiznání podpory v nezaměstnanosti v určité výši bez dalšího neprokazuje výši vyměřovacího základu ve smyslu § 5 zákona o pojistném na sociálním zabezpečení za rozhodná období, jichž se rozporované ELDP týkají.
18. Ve shodě s žalovaným soud dále uvádí, že námitky týkající se opožděné výplaty nemocenských dávek a neuhrazení nemocenských dávek zaměstnavatelem a s tím spojených finančních potíží žalobkyně nejsou v dané věci rozhodné a soud se jimi nemůže zabývat.

V. Závěr a náklady řízení

19. Ze shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odstavec 7 s. ř. s.
20. O žalobě soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně i žalované.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první, § 60 odstavec 2 s. ř. s. a § 118d zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Ve věci byla úspěšná žalovaná, protože se však jedná o věc důchodového pojištění, nemá vůči

žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. srpen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně